

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **T. T.**

zastoupen: JUDr. Emil Flegel, advokát sídlem 106 00 Praha 10,
K Chaloupkám 3170/2

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2023 č. j. MSK 54294/2023, o přestupcích

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 21. 2. 2023 č. j. MMOP 27495/2023 ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a dvou přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že výpovědi svědků jsou rozporné a skutek nebyl prokázán. Strážníci nevypovídali konzistentně a bez vzájemných rozporů. Není jasné, co měl potvrdit videozáznam, když jeho obsah prvoinstanční správní orgán ani žalovaný nijak nezhodnotili a neuvedli, co a v jaké části má videozáznam prokazovat. Napadená rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná. Žalobce odkázal na argumentaci, kterou uvedl v doplnění odvolání a

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

tuto v žalobě citoval. Namítal, že strážník S. tvrdil, že telefon držel někde u volantu a netvrdil, že by viděl, jak telefon svítí, ani že by do něj mluvil. Zatímco strážník K. tvrdil, že telefon držel před ústy, telefon svítí a řidič do něj hovořil. Oba strážníci přitom ke svým verzím výslovně uvedli, že vše zřetelně viděli a jsou si svými výpověďmi jisti. Každý ze svědků vypověděl, že viděl něco jiného. Ani jeden svědek nebyl schopen popsat typ, značku, model nebo vzhled údajného telefonu a nebyli schopni ani vysvětlit, proč se domnívali, že to, co vidí, je mobilní telefon. Strážníci se maximálně mohli mylně domnívat, že v ruce držel telefon, jelikož ovládač autorádia ho svou velikostí a tvarem rámcově připomínal. Strážník K., aby svou výpověď zvěrohodnil, si pak pouze domyslel a vymyslel tvrzení o svítícím displeji, které ovšem jeho kolega nepodpořil.

3. Další námitky žalobce se týkaly uložení pokuty. Žalobce poukázal na to, že ačkoliv byl nejprve správním orgánem uznán vinným ze spáchání tří přestupků a následně pouze ze dvou přestupků, přičemž řízení ve věci třetího přestupku bylo zastaveno, protože se nestal, pokuta 1 800 Kč původně mu uložená, nebyla přiměřeně snížena. Za spáchání dvou přestupků mu tedy byla uložena totožná pokuta jako předtím za spáchání tří přestupků. Správní orgány svůj postup nijak neodůvodnily. Odůvodnění správních trestů v obou prvoinstančních rozhodnutích je totožné, skládají se pouze z okopírovaných šablon a frází nijak nesouvisejících s konkrétním individuálním jednáním, které není nijak hodnoceno. To rovněž zakládá nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K rozpornosti výpovědi svědků a k neprokázání skutku žalovaný uvedl, že má za to, že bylo spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu bylo obviněného prokázáno bez důvodných pochybností. Žalobce se na místě spáchání přestupku k věci žádným způsobem nevyjádřil, a svou verzi o držení ovladače k autorádiu strážníkům neuvedl. Tuto verzi předestřel až zhruba 7 měsíců po dni spáchání přestupku. Ve spise je mimo jiné založena fotografie, která byla pořízena z videozáznamu ze služební kamery vozidla strážníků, na němž je zřetelně vidět, že žalobce v ruce držel mobilní telefon a jeho držení zcela odpovídá způsobu, který popsali vyslechnutí strážníci. Verzi žalobce o držení ovladače od autorádia tedy žalovaný neuvěřil, přičemž námitkami žalobce se žalovaný zabýval rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde hodnotil také věrohodnost svědeckví zasahujících strážníků. Ve svědeckých výpovědích neshledal žádné rozpory, verze strážníků se totiž doplňují, nikoliv vylučují a zcela korespondují jak s obsahem videozáznamu (fotografiemi) ve spise, tak s obsahem úředních záznamů. Co se týče hodnocení videozáznamu, z obsahu rozhodnutí je zřejmé, jaké závěry z obsahu videozáznamu správní orgány vyvodily. Tvrzení žalobce se nezakládá pravdě. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaný hodnotí jako zákonné a přezkoumatelné. K námitce ohledně výše uložené pokuty žalovaný vyslovil názor, že výše pokuty zcela odpovídá funkci uloženého správního trestu, který musí být pro pachatele přestupku dostatečně citelný, aby naplnil jak preventivní, tak represivní funkci, tedy, aby se žalobce v budoucnu vyvaroval dalšího páčání přestupků. Při určení výše pokuty hodnotí správní orgán řadu kritérií, a rovněž se pohybuje v mantinelech rozmezí, ve kterém může pokutu uložit, přičemž konkrétní výměra pokuty je výsledkem správního uvážení správního orgánu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, na které se žalobce ve svém rozhodnutí odkázal, hodnotil správní orgán prvního stupně rozhodná kritéria pro určení výměry pokuty, které byla žalobci uložena, přičemž je zřejmé, že množství přestupků je pouze jedním z kritérií, která správní orgán prvního stupně hodnotil v neprospěch žalobce. Je pravdou, že v prvním rozhodnutí o vině žalobce o

přestupcích, mu byla uložena totožná výše pokuty, přičemž po podaném odvolání žalovaný toto rozhodnutí zrušil z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný má však za to, že pokuta uložena v rozhodnutí ze dne 25.02.2022 byla nepřiměřeně nízká, neboť s ohledem na kritéria, která vyjmenoval správní orgán prvního stupně by žalobci mohla být uložena pokuta jednoznačně vyšší. Žalovaný však nemá jako odvolací správní orgán možnost vstupovat do ukládání správního trestu tak, že by jej pachateli zvýšil. Je třeba rovněž poznamenat, že je žalobci přičítána jako přitěžující okolnost skutečnost, že se dopustil více přestupků obecně (není rozlišováno, zda se dopustil přestupku dvou nebo tří), takto zní i § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupku. Žalovaný tedy považuje výši uložené pokuty za přiměřenou, s předpokládaným účinkem jak preventivním, tak represivním, kdy pokud by bylo trváno na snížení pokuty, pak by se dle žalovaného zcela míjela s účinkem na pachatele přestupku. Žalobce konkrétně uložení správního trestu nezpochybnil, a proto se žalobce zabýval správním trestem obecně, s odkazem na podrobné odůvodnění správního orgánu prvního stupně. Žalovaný se však domnívá, že je správní uvážení ohledně výše správního trestu v gesci správního orgánu prvního stupně, a odvolací správní orgán zkoumá především přezkoumatelnost správního uvážení a hodnotí, zda správní orgán nevybočil z mezí svého správního uvážení, což se v tomto případě nestalo. Žalovaný v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím Magistrátu města Opavy ze dne 21. 2. 2023 č. j. MMOP 27495/2023 byl žalobce uznán vinným 1) tím, že 12. 7. 2021 v době okolo 10:57 hodin v Opavě, na ulici Těšínská, v úseku této pozemní komunikace, u domu č. 30 (čerpací stanice Benzina), ve směru jízdy z centra Opavy, jako řidič motorového vozidla tovární značky Dodge – RAM, registrační značky X, při jízdě s výše uvedeným motorovým vozidlem držel v ruce telefonní přístroj. Tímto jednáním porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž úmyslně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, 2) tím, že dne 12. 7. 2021 v čase okolo 10:57 hodin v obci Opava na místní pozemní komunikaci, na ulici Polní, řídil motorové vozidlo tovární značky Dodge – RAM, RZ X, ve směru jízdy od ulice Mlýnské a v úseku této pozemní komunikaci v blízkosti domu č. 11, jako řidič motorového vozidla v rámci silniční kontroly na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz, který je řidič povinen mít při řízení u sebe. Tímto jednáním porušil ust. § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, v návaznosti na ust. § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla žalobci dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 800 Kč a dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupků paušální částkou 1 000 Kč a správní orgán rozhodl rovněž o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Uvedeným rozhodnutím současně bylo podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, zastaveno řízení o přestupku

podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že nepředložil osvědčení o registraci vozidla, neboť skutek se nestal.

7. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace Městské policie Opava ve věci předmětných přestupků, jejíž součástí je kromě jiného Oznámení o podezření ze spáchání přestupku proti BESIP na pozemních komunikacích, dle něhož 12. 7. 2021 v čase 10:57 hodin se žalobce dopustil přestupku tím, že v Opavě, na ulici Těšínská, ve vozidle Dodge, registrační značky X, držel v ruce za jízdy telefonní přístroj nebo jiné záznamové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Dále bylo při následné kontrole zjištěno, že řidič nemá u sebe doklady potřebné k řízení motorového vozidla. Žalobce oznámení o podezření ze spáchání přestupku nepodepsal, ani se nijak nevyjádřil. Z úředního záznamu strážníků ze dne 12. 7. 2021 vyplývá, že toho dne prováděla hlídka Městské policie Opava ve složení strážník M. S. a strážník M. K. hlídkovou a kontrolní činnost na ulici Těšínská v Opavě se zaměřením na dodržování obecně závazných právních předpisů. Hlídka stála se služebním vozidlem ve výjezdu z čerpací stanice Benzina na ulici Těšínská 2759/30 v Opavě, přídí vozidla ve směru k čtyřproudové pozemní komunikaci na ulici Těšínská. Po pozemní komunikaci na ulici Těšínské v Opavě, před uvedenou čerpací stanicí, ve směru k obci Opava – Komárov, hlídka přes čelní sklo služebního vozidla zaregistrovala v čase 10.57 hodin projíždějící motorové vozidlo tovární značky Dodge RAM, černé barvy, RZ X, jehož řidič držel v pravé ruce telefonní přístroj, který měl umístěn v oblasti svého zorného pole před volantem (viz videozáznam). Strážník S. po zastavení vozidla za křižovatkou ulic Mlýnská a Polní, na ulici Polní před domem č. 1033/11 vyzval řidiče k prokázání totožnosti a předložení dokladů potřebných k řízení motorového vozidla. Řidič neměl u sebe žádný z těchto dokladů. Žalobce s předmětnými přestupky nesouhlasil, uvedl, že telefon v ruce nedržel a poznamenal, že ho hlídka Městské policie Opava řeší pouze z důvodu podjatosti, kterou má evokovat tovární značka jeho vozidla. Dále uvedl, že chce být oznámen do správního řízení. Obviněný s hlídkou nespolupracoval a mobilem kontaktoval bratra K. T., který se dostavil na místo a přinesl osvědčení o registraci vozidla. Bratr obviněného i po výzvě neustále narušoval projednávání přestupku, do jednání několikrát zasahoval. Při zjišťování totožnosti přestupce K. T. rukou, ve které držel telefon z důvodu pořízení záznamu, narušil osobní prostor strážníka S. tak, že jej strážník musel odsunout a následně jej doprovodil na přilehlý chodník. Po provedených úkonech strážník S. sepsal oznámení přestupku a po poučení předložil obviněnému oznámení k nahlédnutí. Do oznámení se obviněný nevyjádřil, ani jej nepodepsal. Ve spise je rovněž založena situační mapka – aktuální mapa s vyznačením ustanovení vozidla městské policie, vozidla žalobce, včetně místa spáchání přestupku a místa projednání přestupku a zastavení vozidla. Součástí spisové dokumentace je rovněž náhled z webové stránky www.mapy.cz, kde je vyznačeno místo, kde stálo služební vozidlo Městské policie Opava, a také snímek z videozáznamu, který byl pořízen ze služebního vozidla Městské policie Opava, z kteréhožto je zřejmé, že žalobce drží v pravé ruce černý přístroj, na který upírá zrak. Součástí spisu je i videozáznam – kamerový záznam z mobilního zařízení MDA umístěného v držáku za čelním sklem služebního vozidla. Z videozáznamu je zřejmé, že služební vozidlo městské policie stojí kolmo, směrem k ulici Těšínská v obci Opava ve vjezdu z čerpací stanice Benzina, nacházející se pravé straně ve směru jízdy od centra obce Opavy na obec Opavu – Komárov. V daný den bylo jasno a slunečno. Z pozorovacího stanoviště strážníků je na komunikaci dobrý výhled a dobře je vidět i do interiéru projíždějících vozidel. Výhledu nebránila okolní zástavba ani zeleň. V čase záznamu 6:39 hodin je zachyceno zleva přijíždějící tmavé vozidlo zn. Dodge RAM,

které jede v levém jízdním pruhu ve směru jízdy z centra obce Opavy na obec Opavu – Komárov. Na záznamu je zřetelně vidět řidič, který v ruce drží plochý předmět, a to mezi volantem a tělem v úrovni krku a v blízkosti úst.

8. U ústního jednání správní orgán vyslechl strážníky M. S. a M.K.
9. Strážník M. S. jako svědek vypověděl, že 12. 7. 2021 v čase 10:57 hodin se služebním vozidlem stáli na výjezdu čerpací stanice Benzina na ulici Těšínská v Opavě a kdy ve zmiňovaném čase zaregistrovali vozidlo Dodge RAM černé barvy, jehož řidič jel ve směru po ul. Těšínská k obci Komárov. Hlídka zaregistrovala, že řidič držel v pravé ruce telefonní přístroj v zorném poli někde u volantu. Svědek pojal podezření ze spáchání přestupku a na základě tohoto zjištění se hlídka za předmětným vozidlem rozjela a pomocí výstražného modrého světla a červeného nápisu STOP zezadu zastavila za křižovatkou ul. Mlýnská a ul. Polní, na ul. Polní u domu č. 11. Následně hlídka přistoupila k silniční kontrole řidiče, který se ve vozidle nacházel sám. Řidič byl vyzván k prokázání totožnosti a k předložení dokladů potřebných pro provoz a řízení vozidla, kdy řidič nedisponoval žádným z dokladů. Svědek řidiči sdělil podezření z přestupků, kdy obviněný s nimi nesouhlasil a uvedl, že jej hlídka řeší z důvodu podjatosti, který evokuje jeho tovární značka vozidla. Obviněný s hlídkou dále nespolečinoval a telefonoval svědku neznámé osobě, kdy následně se na místo dostavil bratr obviněného Karel Tesařík, který přinesl a předložil svědku velký technický průkaz a ORV část II. Jelikož nebylo na místě možné hodnověrně ztotožnit obviněného a hlídka pojala důvodné podezření, že vozidlo mohlo být odcizeno, využila zákonného oprávnění a předvedla obviněného na místní oddělení PČR v Opavě. Po zajištění nezbytných úkonů jako lustrace vozidla a spolehlivé ztotožnění obviněného bylo následně sepsáno oznámení přestupku, které svědek předložil obviněnému k nahlédnutí a možnosti vyjádřit se. Svého práva obviněný nevyužil. Svědek dodal, že byla pořízena fotodokumentace z místa zastavení vozidla a videozáznam z přestupkového jednání. Obviněný jel v levém jízdním pruhu a hlídka jej pozorovala zhruba 3 až 5 sekund, ale jedná se o hrubý odhad, v tu chvíli je pro svědka klíčové, že vidí jasně a zřetelně. V době průjezdu vozidla obviněného svědek seděl ve služebním vozidle na místě řidiče. V žádném případě nemohlo dojít k záměně mobilu za jiný předmět. Ten viděl svědek jasně a zřetelně. Obviněného svědek osobně ani ze služební činnosti nezná, nevede s ním žádné spory. Na řešení věci si svědek pamatuje přesně. Z menší části si v den podání svědecké výpovědi svědek četl úřední záznam, aby si některé věci ujasnil. Telefon jednoznačně svědek zaregistroval, jelikož přestupek zjistil. Bylo jasno, viditelnost byla dobrá. Svědek viděl zřetelně, že obviněný držel v ruce telefon, držel jej v pravé ruce ve svém zorném poli někde v oblasti volantu. Služební vozidlo stálo kolmo k čtyřproudé pozemní komunikaci. Jakou rychlostí jelo vozidlo obviněného si nevzpomíná, telefonní přístroj byl tmavé barvy. Svědek neví, že by byl hodnocen dle počtu řešených či vyřešených přestupků. Na otázku, zda je to nadřícenému jedno a neovlivňuje to výši odměn svědek neodpověděl, neboť to nesouvisí s projednávaným přestupkem.
10. Svědek strážník M. K. vypověděl, že dne 12. 7. 2021 na ul. Těšínské a prováděli hlídkovou činnost. Vozidlo strážníků stálo přední částí kolmo k vozovce. Z centra směrem ke Komárovu zaregistrovali vozidlo Dodge, černé barvy, jehož řidič držel v pravé ruce telefon. Telefon byl tvaru běžného mobilního telefonu, měl rozsvícený display, značku svědek nerozeznal. Předmětné vozidlo jelo rychlostí jako ostatní vozidla, cca 50 km/h, rychlost hlídka neměřila. Obviněného hlídka viděla po dobu 2 až 3 sekund, řidič jel v levém jízdním pruhu. Telefon po zastavení vozidla viděl svědek na sedadle vedle řidiče. Když řidič přejel, hlídka zapnula majáky a vydala se za ním. Vozidlo hlídka zastavila na ul. Polní. Kolega

vyzval řidiče k předložení dokladů k vozidlu. Řidič hlídce sdělil, že doklady nemá. Řidiči sdělil, jakého přestupku se dopustil. K tomu řidič uvedl, že si hlídka všimla jeho auta a je podjatá z důvodu toho, jaké má obviněný vozidlo. Poté obviněný telefonoval bratrovi, který po nějaké době přiběhl a přinesl technický průkaz od vozu. Kolega svědka řidiči sdělil, že bude předveden na Policii ČR ke zjištění totožnosti. Zda se obviněný do oznámení vyjádřil či nikoliv si svědek nepamatuje, prvotně se odmítal vyjádřit. Pozorovací vzdálenost svědek odhadnul na 10 metrů. Svědek v době průjezdu vozidla obviněného seděl na místě řidiče. Do vozidla bylo zřetelně vidět, bylo krásné počasí, svítilo slunce.

11. Proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
12. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
13. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
14. Krajský soud neshledává důvodnými žalobní námitky žalobce ohledně zjištěného skutkového stavu. Soud zastává názor, že skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobní námitky žalobce směřovaly k přestupku uvedenému v odst. 1. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil porušením § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Ve shodě se správními orgány považuje krajský soud výpovědi svědků strážníků M. S. a M. K. ve spojení s oznámením přestupku a videozáznamem, jímž bylo prokázáno nejenom to, že policisté měli velmi dobré výhledové podmínky, také viditelnost byla dobrá a že vzdálenost policistů od vozidla žalobce vypovídá o tom, že svědci měli možnost spatřit spáchání předmětného přestupku, ale i to, že řidič držel v ruce plochý předmět mezi volantem a tělem v úrovni krku a úst. K tomu soud poznamenává, že je notorií, že pozorovací a rozlišovací schopnost lidského oka násobně převyšuje možnosti běžných technických prostředků, jakým je videokamera, resp. mobilní zařízení. Videozáznam podporuje výpovědi obou strážníků, které byly konzistentní. Soud na rozdíl od žalobce neshledává rozpor mezi výpovědí svědka M. S., že řidič držel telefon v pravé ruce někde v oblasti volantu (což plyne i z předmětného videozáznamu) a výpovědí svědka M. K., který uvedl, že žalobce držel telefon v pravé ruce před ústy. Dle názoru soudu tyto výpovědi se nevylučují, protože skutečně z videozáznamu je zřejmé, že žalobce držel hovorové zařízení v pravé ruce v oblasti volantu v úrovni krku a úst. Co se týká věrohodnosti svědeckých výpovědí zasahujících policistů, krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 19/2007-114, v němž NSS uvedl, že „policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem.“ V rozsudku č. j. 7 As 83/2010-63 NSS konstatoval, že „o případy, v nichž je možné

pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihů jednotlivců za přestupku, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod.“ Krajský soud zastává názor, že v posuzované věci nestrannost policistů nebyla nijak zpochybněna. Tvzení žalobce, že držel v ruce ovladač k autorádiu soud považuje za tvrzení účelové. Soud souhlasí s žalovaným, že tuto verzi žalobce neuplatnil na místě samém v okamžiku, kdy byl strážníky zastaven, což by byla zcela logická obrana na místě projednání přestupku a žalobce mohl tento tvrzený ovladač k autorádiu předložit, ale poprvé toto zmínil až ve vyjádření ze dne 22. 2. 2022, přičemž k přestupku došlo 12. 7. 2021.

15. Nedůvodnými soud shledává i námitky, které se vztahují k výši pokuty, kterou správní orgány uložily žalobci ve výši 1 800 Kč dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, podle něhož za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a písm. k) téhož zákona se uloží pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání dvou přestupků, a to podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Dle ust. § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný, v tomto případě tedy za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Pokuta byla v posuzované věci stanovena při spodní hranici zákonné sazby.
16. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že jakkoliv má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování (viz rozsudek NSS č. j. 8 As 5/2005-53). V posuzované věci zvolil správní orgán I. stupně uložení pokuty při spodní hranici zákonného rozpětí. Své rozhodnutí o výši uložené pokuty odůvodnil tím, že na žalobce nelze pohlížet jako na bezúhonného, neboť v rozhodném časovém období měl evidován v kartě jeden záznam, což správní orgán považoval za okolnost v neprospěch žalobce. Správní orgán vycházel také ze skutečnosti, že žalobce spáchal dva přestupky. V neprospěch žalobce hodnotil také způsob a okolnosti spáchání přestupku a druh a míru zavinění. Při ukládání výše pokuty posoudil také povahu a závažnost přestupků a význam a rozsah jejich následku. Úvahy správního orgánu I. stupně jsou přezkoumatelně uvedeny na straně 9 a v podrobnostech soud na ně odkazuje. Soud nemá pochybnosti o zákonnosti a přezkoumatelnosti stanovené výše pokuty. K porušení základních principů správního rozhodování správním orgánem I. stupně, kteréžto závěry žalovaný aproboval, v daném případě, nedošlo.
17. Soud uzavírá, že neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud jako nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31.05.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně